

241

Protokoll upprättat efter anteckningar förda vid samtal med kommissarien Herbert Persson på JO-expeditionen den 23 januari 1987 mellan kl. 13.10 och 14.25.

Närvarande från juristkommissionen: Gunnel Lindberg och Tore Samuelsson.

Den 3 mars 1986 blev Persson beordrad att ingå i den styrka på rikskriminalen som skulle syssla med utredningen av mordet på OP. Han och kommissarie Åke Sjöblom fick därvid i uppdrag att leda en grupp på ett 10-tal polismän. Gruppens huvuduppgift var att utreda tips rörande kurder. Utöver tipsen fick de en lista med namn på ett 20-tal kurder. En stor del av de personer som var upptagna på listan hade dock redan hörts under lördagen och söndagen dvs den 1 och 2 mars. I något fall hade det också företagits husrannsakan hos den hörde. Utredningsgruppens primära uppgift var att försöka klarlägga vad de hörda personerna hade haft för sig vid tidpunkten för mordet. Arbetsuppgifterna delades ut av och redovisades till någon av de två polisintendenterna på rikskriminalen. Det var också dessa två som i förekommande fall hade att fatta beslut om hämtningar till förhör och om husrannsakingar. I de fall där det blev fråga om tvångsåtgärder låg det alltid ett tips som grundhandling. Persson hade inte någon kontakt med åklagarsidan.

I inledningsskedet av utredningen cirkulerade en del oregistrerade kopior av tips. Dessa oregistrerade handlingar kom i vissa fall att förorsaka dubbelarbete. För att få ordning på handlingarna lades det i avvaktan på registrering upp personakter på de personer som hördes. Kurdavsnittet registrerades senare under bokstaven Y. Den registreringen skedde då på rikskriminalen men förmodligen efter samråd med KK1.

Efter beslut den 11 mars 1986 hämtades ett 10-tal PKK-anhängare till förhör den 13 mars. I anslutning till dessa hämtningar företogs möjligen husrannsakan hos någon av de hämtade. Av intresse vid de förhör som därvid hölls var vad som hade förekommit vid ett par sammanträden som PKK-anhängarna hade haft i januari och februari 1986 i en lokal på David Bagares gata. Efter förhören fick samtliga de hämtade lämna polishuset. Redan i ett tidigare skede hade det från utredningsgruppens sida begärts att man skulle få någon form av redovisning över vad Säk. kände till om kurderna. Det visade sig dock svårt att få fram något sådant material.

Den 19 mars övergick Sjöblom till annan tjänst och lämnade därmed mordutredningen.

För att få igång ett bättre informationsflöde från Säk. tog Persson kontakt med Bertil Jönsson på den avdelningen och diskuterade problemen. Det samtalet, som gav ett positivt resultat, var den 25 mars.

I maj 1986 reducerades antalet polismän i gruppen något. Omkring mitten av juli var för övrigt alla kurdärendena frånsatt tre akter och två tips färdigbearbetade och lagda ad acta. Under en kortare tid hade gruppen förstärkts med tre polismän från Stockholms polisdistrikt.

I maj eller juni fick gruppen i uppdrag att kartlägga vid vilka tidpunkter Naif Durak hade varit på fri fot och vilka personer han vanligtvis brukade ha kontakt med. Persson fick i anslutning till den undersökningen besked om att en person skulle ha levererat ett vapen till Durak. Utredningsgruppen fick dock inte något protokoll över förhör med den person som skulle ha levererat vapnet.

Den 11 juli berättade polisintendent Ståhl att Holmér hade uppgivit att en kurd, Ö., vid något tillfälle skulle ha skickat ett hotbrev till OP. Hotelsebrevet skulle ha varit känt för Säk. redan vid årsskiftet 1985-1986. Med anledning av dessa uppgifter gjordes det från rikskriminalens sida försök att få fram brevet, vilket dock misslyckades.

Persson återgick till sin vanliga tjänst i mitten av juli 1986. Innan dess hade hans grupp i viss utsträckning fått hjälpa till med bl.a. det avsnitt som gällde kontroll av vapeninnehavare.

Enligt Perssons uppfattning hade organisationen och informationen på rikskriminalen i stort fungerat bra.

Stockholm den 2 februari 1987

Tore Samuelsson

Persson har den 25 mars 1987 tagit del av ovanstående protokoll och därvid godkänt det.